

- 4 FEB 2009

Justis- og politidepartementet
Postboks 8005 Dep.

0030 OSLO

(Referanse må oppgis)

Vår referanse: 08/02841-5
Arkivkode: G00
Saksbehandler: Anne Jensen
Deres referanse: 200502517/TRH
Dato: 27.1.2009

JUSTISDEPARTEMENTET	
04 FEB 2009	
SAKSNR.:	200502517
AVD/KONT/BEH:	KOALDUS ET
DOK.NR. 86	ARKIVKODE: 452

Høring - NOU 2008:15 - Barn og straff - utviklingsstøtte og kontroll

I hovedsak fremstår utredningen som et godt faglig begrunnet dokument, men flere av forslagene ville tjent på en grundigere behandling av kommunal organisering og erfaring. Kommunesektoren kunne vært trukket inn tidligere i prosessen.

Gruppen av ungdom som utøver alvorlig eller gjentatt kriminalitet er statistisk sett liten, men likevel stor nok til at kommuner av en viss størrelse nokså jevnlig står overfor mange av de problemstillingene som NOU 2008:15 berører. Små kommuner vil mer sporadisk ha ansvaret for ungdom som begår alvorlig kriminalitet, og det kan gå år mellom hver gang. De tiltakene som blir foreslått i utredningen kan i prinsippet berøre *alle* kommunene, og de burde derfor vært en naturlig høringsinstans.

KS har begrenset sin høringsuttalelse til å kommentere noen få prinsipielle problemstillinger som bør tas med i den videre behandlingen av utredningen.

1. Det må være en forutsetning at kommunesektoren tilføres ressurser tilsvarende det økte ansvaret som er foreslått. Det vil ikke være tilstrekkelig å vurdere kostnadene forbundet med barneverntjenestens nye oppgaver i fengslingsmøter. Utredningen legger opp til større forventninger enn dagens, til hva kommunene skal bidra med; i forhold til kompetanse, tjenester og tiltak for de ungdommene det gjelder. Målgruppa for de foreslåtte tiltakene er såpass liten at få kommuner vil ha mulighet til å opparbeide seg særlig erfaring og kompetanse. Dette må det tas høyde for. Kommunene vil også få merkostnader på tiltakssiden som følge av *ungdomsstormøte* og *ungdomsplan*.

Det må også tas i betraktning at Oslo er i en særstilling når det gjelder barnevernet. Kommunen etablerer og drifter institusjonsplasser selv, men Oslos annenlinjebarnevern er allerede underkompensert med om lag 73 mill. sammenliknet med den opptrappingen som har skjedd i forbindelse med barnevernets ansvarsreform i 2004.

2. Det bør bestrebes større tydelighet og rolleavklaring mellom instanser som har ansvar for straffegjennomføring og instanser som skal ivareta omsorg for barn og unge. Formålet med barnevernloven og straffelovgivningen er ulik, men slik lovene praktiseres i dag er oppgavene til dels overlappende. Grenseoppgangene er ikke tilstrekkelig utredet, og vi risikerer å få

gråsoner hvor ansvar skyves mellom barnevern og kriminalomsorg. Utredningen berører også i liten grad de ungdommene som trenger hjelp fra helsevesenet på grunn av psykiske lidelser.

Det er også uheldig at en bebudet gjennomgang av barnevernlovens bestemmelser om tvangsbruk overfor ungdom som har begått straffbare handlinger, ikke er gjennomført. Tilsynet med håndteringen av tvangsbestemmelsene har vist at praksis er svært ulik.

3. Det bør ikke legges opp til pålegg om spesielle organisatoriske løsninger, der det allerede er etablert samarbeidsstrukturer som fungerer godt. Det er blant annet viktig å få frem – og bygge videre på - de gode erfaringene som noen av storbyene har med kommunalt ansatte prosjektledere i politiets oppfølgingsteam.

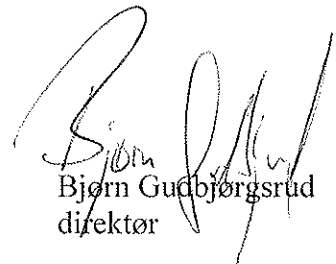
Utredningen foreslår at ansvaret for ruskontroll skal legges til bydelsoverlege eller kommunelege 1. KS mener at det bør være opp til kommunen selv å ta stilling til den mest hensiktsmessige ansvarsfordelingen.

KS viser for øvrig til uttalelsene fra Oslo, Bergen og Trondheim, som alle tar opp relevante problemstillinger til den videre behandlingen.

Vennlig hilsen

Olav Ulleren
adm. direktør

Bjørn Gudbjørgrud
direktør